

**САМОСТАЛНИ СИНДИКАТ ЗАПОСЛЕНИХ У ПОЉОПРИВРЕДИ
ПРЕХРАМБЕНОЈ, ДУВАНСКОЈ ИНДУСТРИЈИ И ВОДОПРИВРЕДИ
СРБИЈЕ**

Адреса: 11000 Београд, Дечанска 14/6, Тел/Факс: 011-3231-109, 3341-606

E-mail: sindikat.poljoprivrede@gmail.com www.sindikatpoljoprivrede.rs

Текући рачун: 325-9500600019133-75 Матични број: 17895397 Пиб:101885020

Број: 060-2022

Београд, 10.11.2022. године

**Председнику Републике Србије
Господину Александру Вучићу**

Поштовани председниче Републике Србије,

Обраћамо Вам се као највећи репрезентативни грански синдикат у области пољопривреде, прехрамбене, дуванске индустрије и водопривреде у земљи, са жељом да укажемо на најважније проблеме са којима се сусрећемо у свом раду.

Проблем који Самостални синдикат запослених у пољопривреди, прехрамбеној, дуванској индустрији и водопривреди Србије има у свом редовном раду јесте потпуни изостанак комуникације са надлежним ресорним министарством – Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде, што је по нама нечувено.

Скренућемо Вам пажњу да смо као грански синдикат остварили контакт са премијерком Владе Р. Србије госпођом Аном Брнабић, док за разлику од ње, њен ресорни министар је упорно игнорисао сваки наш допис који смо му упутили. Такав непрофесионални однос према нама као социјалном партнери, чиме се јасно демонстрира потпуно наше неуважавање, сматрамо непримереним јер би исти ипак морао показати извесну дозу, барем минималног, народски речено „куртоазног“ уважавања.

Наш други социјални партнери са којим бисмо требали да комуницирамо и сарађујемо зарад унапређења заједничких интереса у области у којој делујемо, и који би требало да легитимно представља послодавце из делатности у којој вршимо свој синдикални рад, јесте Унија послодаваца Србије.

Ова Унија, иако у смислу закона слови за удружење послодаваца које је репрезентативно, нажалост није адекватан саговорник јер, конкретно за нашу област деловања, не окупља довољан број ни значајних, ни великих послодаваца. Из тог разлога нисмо у могућности да преговарамо закључење посебног колективног уговора за делатност пољопривреде, прехрамбене, дуванске индустрије и водопривреде, те смо самим тим изложени извесном хендикепу у смислу тога што нисмо у могућности да обезбедимо проширене дејство евентуално закљученог једног таквог уговора. Са друге стране ово удружење послодаваца има ригидан став према овој проблематици, не анимира велике послодавце да приступе њиховом удружењу, нити се довољно труди да промовише важност њиховог заједничког деловања, што је евидентно по томе ко су њихови чланови у овој области тј. грани.

Даље бијемо Вам указали на тренутно горући и сада увек већ свима познати проблем у примарију сточарској производњи са којим се наша држава суочава. Можда је то најбоље да учинимо на примеру до јуче највећег произвођача, бивше ПКБ корпорације, данас познате под називом Ал Дахра. Овај конгломерат је под новим власником, који је иначе најављиван као стратешки важан инвеститор, за веома кратко време угасио:

- 5 фарми музних крава
- фарму оваци са око 2.000 оваци
- фарму свиња
- Фарму кока носиља и
- Две фарме товних јунади

Не морамо да указујемо да је губитак радних места који је проузрокован таквим начином пословања разумљиво катастрофалан, али имамо дужност и одговорност да Вам скренемо пажњу да је надлежно ресорно министарство дозволило да њихово „газдовање“ буде општи тренд пословања у Србији, чиме је безбедност и сигурност наше земље сада већ доведена у питање!

Наиме, услед гашења фарми, недавања премија, субвенција и других различитих подстизаја, практично смо остали без сточног фонда. Домаћег млека нема довољно за унутрашње потребе и тренутно се увози из иностранства, уместо да га извозимо као раније и да сада додатно профитирамо у овој кризи. Произвођачи млека и млечних производа се довођају на различите начине, па се тако поред готовог производа увози чак и концентровано млеко, не би ли се направили потребни производи, а за које притом нисмо сигурни да испуњавају све услове по питању квалитета, што може дугорочно утицати и на здравље наших грађана. Наши прерађивачи меса су остали без сировина. Све је мање квалитетних домаћих производа, а и оно што вреди полако нестаје под притиском јефтине, али неквалитетне понуде из иностранства. Све је више случајева када се домаће месо замењује увозним из иностранства, које је или пред истек рока или више не испуњава услове у својој матичној земљи за продају, па се извози у нашу земљу јер имамо мање строге прописе.

Што се тиче проблема у водопривреди, истичемо следеће:

Кључни проблем водопривреде, као делатности од јавног значаја, је премали износ средстава који се буџетом опредељује за радове у водопривреди и који се дистрибуира или троши преко 2 јавна водопривредна предузећа „Србијаводе“ и „Воде Војводине“. То директно погађа објекте за водопривреду, подручја где се ти објекти налазе, безбедност подручја од високих вода (поплава), смањује опсег превентивне заштите, и све то, на вишеструку наплату дође приликом поплавних таласа. Мали обим улагања индиректно погађа и бројна водопривредна предузећа која оперативно спроводе радове за потребе државе преко два наведена јавна водопривредна предузећа. А што се одражава и на запослене, чланове наших синдикалних организација.

Стална претња приватизовања сектора водопривреде, иако и европска искуства и искуства углавном бивших социјалистичко комунистичких земаља говори да упркос свим савременим тенденцијама да се приватизују бројни државни сектори, озбиљне државе, тај сектор врло пажљиво чувају од тога. Савршени пример су за то, пре свих, Холандија, а затим и Немачка, Аустрија, Француска, Словачка, Мађарска, који водопривреду чврсто држе у државном власништву и под државном контролом.

Да нас не разумете погрешно, синдикатима не смета да запослени, наши чланови синдикалних организација раде за послодавце у било ком својинском облику, али одлично знамо шта је добро за државу, водопривреду и безбедност одбрамбеног система.

Водопривредна друштва у Србији која оперативно ради за јавна водопривредна предузећа су у државном власништву од 2014 године, као друштва са ограниченим одговорношћу. Иако су у државном власништву, она ради као привредна друштва у тржишно конкурентном окружењу и по тржишним принципима. Обавеза да се на њих примењује Закон о јавним предузећима одн. да имају обавезу пословања као и јавна предузећа, их лимитира пошто нису, нити имају било који атрибут јавног предузећа, што им прави проблема у функционисању и привређивању јер сама себе финансирају својим радом, без икаквог коришћења директних буџетских средстава, и без обавезе државе (оснивача) у њиховом финансирању. Није нормално да се таквом привредном друштву, које послује по тржишним принципима, наметне контроле од стране државе каква је предвиђена та јавна предузећа. Дакле, потребно је пронаћи модел контроле државе, као њиховог оснивача, који је примерен њиховој привредној (тржишној) позицији, а да то није идентичан модел контроле који се примењује за јавна предузећа. Ово директно погађа водопривредна друштва, а ланчано утиче и на све запослене и чланове наших синдикалних организација, којима је потребно стабилно и промишљено пословно окружење које треба да нам пружи оснивач.

Све више је приметно неуставно и противзаконито деловање у државним водопривредним друштвима, али и једном од јавних водопривредних предузећа, где руководиоци дискретно притискају наше чланство да се ишчлањује из синдикалних организација који припадају нашем синдикату и паралелно формирају „своје“ синдикате, застрашујући запослене, претњама, уценама и нуђењима погодности, све под плаштом слободне воље и права на синдикално учлањивање.

Најискреније молимо за разумевање описане ситуације како бисмо са друге стране првенствено добили социјалног партнера у ресорном министарству, са којим можемо да разговарамо о свим постојећим проблемима у циљу њиховог заједничког решавања, јер сложићете се – имамо исте интересе.

С поштовањем,

ССПДИВ СРБИЈЕ

Председник

Живорад Коларевић

**САМОСТАЛНИ СИНДИКАТ ЗАПОСЛЕНИХ У ПОЉОПРИВРЕДИ
ПРЕХРАМБЕНОЈ, ДУВАНСКОЈ ИНДУСТРИЈИ И ВОДОПРИВРЕДИ
СРБИЈЕ**

Адреса: 11000 Београд, Дечанска 14/6 , Тел/Факс: 011-3231-109, 3341-606

E-mail: sindikat.poljoprivrede@gmail.com www.sindikatpoljoprivrede.rs

Текући рачун: 325-9500600019133-75 Матични број: 17895397 Пиб:101885020

Број: 059-2022

Београд, 10.11.2022. године

**Председници Владе Републике Србије
Госпођи Ани Брнабић**

Поштована председнице Владе Републике Србије,

Обраћамо Вам се као највећи репрезентативни грански синдикат у области пољопривреде, прехранбене, дуванске индустрије и водопривреде у земљи, са жељом да укажемо на најважније проблеме са којима се сусрећемо у свом раду.

Проблем који Самостални синдикат запослених у пољопривреди, прехранбеној, дуванској индустрији и водопривреди Србије има у свом редовном раду јесте потпуни изостанак комуникације са надлежним ресорним министарством – Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде, што је по нама нечувено.

Скренућемо Вам пажњу да смо као грански синдикат остварили контакт са Вама премијерком Владе Р. Србије, док нас је ресорни министар упорно игнорисао, како нас тако и сваки наш допис који смо му упутили. Такав непрофесионални однос према нама као социјалном партнери, чиме се јасно демонстрира потпуно наше неуважавање, сматрамо непримереним јер би исти ипак морао показати извесну дозу, барем минималног, народски речено „куртоазног“ уважавања.

Наш други социјални партнер са којим бисмо требали да комуницирамо и сарађујемо зарад унапређења заједничких интереса у области у којој делујемо, и који би требало да легитимно представља послодавце из делатности у којој вршимо свој синдикални рад, јесте Унија послодаваца Србије.

Ова Унија, иако у смислу закона слови за удружење послодаваца које је репрезентативно, нажалост није адекватан саговорник јер, конкретно за нашу област деловања, не окупља довољан број ни значајних, ни великих послодаваца. Из тог разлога нисмо у могућности да преговарамо закључење посебног колективног уговора за делатност пољопривреде, прехранбене, дуванске индустрије и водопривреде, те смо самим тим изложени извесном хендикепу у смислу тога што нисмо у могућности да обезбедимо проширене дејство евентуално закљученог једног таквог уговора. Са друге стране ово удружење послодаваца има ригидан став према овој проблематици, не анимира велике послодавце да приступе њиховом удружењу, што се довољно труди да промовише важност њиховог заједничког деловања, што је евидентно по томе ко су њихови чланови у овој области тј. грани.

Даље бисмо Вам указали на тренутно горући и сада увеко већ свима познати проблем у примарној сточарској производњи са којим се наша држава суочава. Можда је то најбоље да учинимо на примеру до јуче највећег производијача, бивше ПКБ корпорације, данас познате под називом Ал Дахра. Овај конгломерат је под новим власником, који је иначе најављиван као стратешки важан инвеститор, за веома кратко време угасио:

- 5 фарми музних крава
- фарму оваца са око 2.000 оваца
- фарму свиња
- Фарму кока носиља и
- Две фарме товних јунади

Не морамо да указујемо да је губитак радних места који је проузрокован таквим начином пословања разумљиво катастрофалан, али имамо дужност и одговорност да Вам скренемо пажњу да је надлежно ресорно министарство дозволило да њихово „газдовање“ буде општи тренд пословања у Србији, чиме је безбедност и сигурност наше земље сада већ доведена у питање!

Наиме, услед гашења фарми, недавања премија, субвенција и других различитих подетицаја, практично смо остали без сточног фонда. Домаћег млека нема довољно за унутрашње потребе и тренутно се увози из иностранства, уместо да га извозимо као раније и да сада додатно профитирамо у овој кризи. Произвођачи млека и млечних производа се довијају на различите начине, па се тако поред готовог производа увози чак и концентровано млеко, не би ли се направили потребни производи, а за које притом нисмо сигурни да испуњавају све услове по питању квалитета, што може дугорочно утицати и на здравље наших грађана. Наши прерађивачи меса су остали без сировина. Све је мање квалитетних домаћих производа, а и оно што вреди полако нестаје под притиском јефтине, или неквалитетне понуде из иностранства. Све је више случајева када се домаће месо замењује увозним из иностранства, које је или пред истек рока или више не испуњава услове у својој матичној земљи за продају, па се извози у нашу земљу јер имамо мање строге прописе.

Што се тиче проблема у водопривреди, истичемо следеће:

Кључни проблем водопривреде, као делатности од јавног значаја, је премали износ средстава који се буџетом опређује за радове у водопривреди и који се дистрибуира или троши преко 2 јавна водопривредна предузећа „Србијаводе“ и „Воде Војводине“. То директно погађа објекте за водопривреду, подручја где се ти објекти налазе, безбедност подручја од високих вода (поплава), смањује опсег превентивне заштите, и све то, на вишеструку наплату дође приликом поплавних таласа. Мали обим улагања индиректно погађа и бројна водопривредна предузећа која оперативно спроводе радове за потребе државе преко два наведена јавна водопривредна предузећа. А што се одражава и на запослене, чланове наших синдикалних организација.

Стална претња приватизовања сектора водопривреде, иако и европска искуства и искуства углавном бивших социјалистичко комунистичких земаља говори да упркос свим савременим тенденцијама да се приватизују бројни државни сектори, озбиљне државе, тај сектор врло пажљиво чувају од тога. Савршени пример су за то, пре свих, Холандија, а затим и Немачка, Аустрија, Француска, Словачка, Мађарска, који водопривреду чврсто држе у државном власништву и под државном контролом.

Да нас не разумете погрешно, синдикатима не смета да запослени, наши чланови синдикалних организација раде за послодавце у било ком својинском облику, али одлично знамо шта је добро за државу, водопривреду и безбедност одбрамбеног система.

Водопривредна друштва у Србији која оперативно раде за јавна водопривредна предузећа су у државном власништву од 2014 године, као друштва са ограниченој одговорношћу. Иако су у државном власништву, она раде као привредна друштва у тржишно конкурентном окружењу и по тржишним принципима. Обавеза да се на њих примењује Закон о јавним предузећима одн. да имају обавезу пословања као и јавна предузећа, их лимитира пошто нису, нити имају било који атрибут јавног предузећа, што им прави проблема у функционисању и привређивању јер сама себе финансирају својим радом, без икаквог коришћења директних буџетских средстава, и без обавезе државе (оснивача) у њиховом финансирању. Није нормално да се таквом привредном друштву, које послује по тржишним принципима, наметне контроле од стране државе каква је предвиђена за јавна предузећа. Дакле, потребно је пронаћи модел контроле државе, као њиховог оснивача, који је примерен њиховој привредној (тржишној) позицији, а да то није идентичан модел контроле који се примењује за јавна предузећа. Ово директно погађа водопривредна друштва, а ланчано утиче и на све запослене и чланове наших синдикалних организација, којима је потребно стабилно и промишљено пословно окружење које треба да нам пружи оснивач.

Све више је приметно неуставно и противзаконито деловање у државним водопривредним друштвима, али и једном од јавних водопривредних предузећа, где руководиоци дискретно притискају наше чланство да се ишчлањује из синдикалних организација који припадају нашем синдикату и паралелно формирају „своје“ синдикате, застрашујући запослене, претњама, уценама и нуђењима погодности, све под плаштом слободне воље и права на синдикално учлањивање.

Најискреније молимо за разумевање описане ситуације како бисмо са друге стране првенствено добили социјалног партнера у ресорном министарству, са којим можемо да разговарамо о свим постојећим проблемима у циљу њиховог заједничког решавања, јер сложићете се – имамо исте интересе.

С поштовањем,

ССПДИВ СРБИЈЕ

Председник

Живорад Коларевић

